

Д.С.ПУШКИН

ТАНЛАНГАН
АСАРЛАР

4 ТОМЛИК

ЎЗБЕКИСТОН ССР ДАВЛАТ НАШРИЁТИ
ТОШКЕНТ — 1955

СУВ ПАРИСИ

ДНЕПР ҚИРГОГИ. ТЕГИРМОН.

ТЕГИРМОНЧИ ва унинг ҚИЗИ

Т е г и р м о н ч и

Шундай, шундай сизлар, навжувон қизлар,
Ҳаммангиз — ҳаммангиз аҳмоқсиз. Ахир,
Модомики, тузук, бадавлат одам
Кўнгил қўяр экан, сиз этагидан
Маҳкам тутинг; қайси йўллар бланми?
Ақл блан, одоб блан албатта,
Ба'зан қаттиқ туриб, ба'зан эркалаб,
Уни йўлга солмоқ даркор. Ва ба'зан
Тўйдан ҳам гап очиб қўймоқлик лозим.
Лекин, энг муҳими — номусингизни,
Бебаҳо гавҳарни сақланг беғубор.
Номус деган нарса — бу бир калима,
Оғиздан чиқдими, қайтиб кирмайди.
Агар тўйга сра умид бўлмаса,
Бирон ўлжа, ёки қариндошларга
Ғанимат иложин қилмоқлик зарур.
Ўйлаш керак: «Мени мангув севиб у,
Эркалатиб юрабермас-ку» асло!
Сиздан ҳам тузукроқ ўй чиқармикан?
Йўқ. Дарҳол идрокни йўқотасизу,
Унинг барча истак — хоҳишларини
Текин ижро қилиш сизга гўё баҳт.
Барингиз узун кун севимли дўстнинг
Бўйнига чирмашиб ётмоққа ҳозир.
Лекин, қарабисзки, севимли дўстдан

Асар ҳам қолмапти, оти ўчишти,
Сиз бўлса сўппайиб, ҳечбир нарсасиз
Қолаберибсизлар, эҳ, эси пастлар!
Сенга юз марталаб айтмаб эдимми:
Қизим, ахмоқ бўлма, кўзингга қара,
Бой бериб қўймагин яна баҳтингни;
Қўлдан чиқармагин бек йигитни ҳеч;
Ҳалок бўлма яна беҳуда. Мана —
Айтганим келдими?.. Энди ўтиргин
Қайтариб бўлмасни ёдингга олиб
Зардоб ют, қон қусу, йиғла ҳамиша.

Қизи

Сен нега, у мени ташлади, дейсан?

Тегирмончи

Нега эмиш! Ахир, у тегирмонга
Ҳафтада неча бор келиб кетарди?
Тўғрими? Бир кун ҳам канда қилмасди,
Ҳатто, икки бор ҳам келарди кунда.
Сўнгра-чи, камнамо, жим бўлиб кетди,
Тўққиз кун кўрмадик. Бунга не дейсан?

Қизи

У жуда банд, ахир, озми ташвиши?
Ўзинг биласан у, тегирмончимас.
Унинг ишларини сув бажармайди.
У доимо менга ўз ишларини
Барча ишлардан ҳам оғирроқ, дейди.

Тегирмончи

Ишон унга! Ҳечқачон бек тоёифаси
Ишлармиди, нима ҳам қилар эди?
Ов қилар, доимо ишрат суради,
Кўни-қўши nilарни қиласи-хафа,
Сиз шўрликни алдаб йўлдан уради,
Ўзи ишлар эмиш; ачинарлик-а!
Ҳали менинг учун сув ишлайдими? ..

Менда туни-куни тиним борми, хўш?
Ҳали у ер чирик, бу ер тешилган,
Ў ер шикаст еган, бу ер сизмоқда,
Қизим, сенга гап бор эди бу ҳақда:
Бекдан тегирмонни тузатиш учун
Озроқ пул ололсанг, соз бўлар эди.

Кизи

Оҳ!

Тегирмончи

Нима бўлди?

Кизи

Бас, жим! От дукуллади...

У, келди у!

Тегирмончи

Қизим, эҳтиёт бўлгин.

Айтганимни эсдан чиқазиб қўйма...

Кизи

Ана келди, ана!

(Князъ киради. Жиловдор унинг отини олиб чиқади).

Князъ

Салом, азизим!

Омонмисан, ота!

Тегирмончи

Марҳаматли бек,

Буюргайсан. Кўпдан бери биз сенинг

Нурли кўзларингга интизор эдик.

Энди сени меҳмон қиласай ҳурматлим!

(Кетади)

Киз

Оҳ, ниҳоят мени эсга олибсан!

Шунчалар йўлинга интизор этиб

Эзиб, қийнашликка уялмадингми?

Нималар келмади менинг бошимга?

Не-не ваҳималар босмади мени?
Балки, оти уни ботқоққа, ёки
Учуримга отиб, ташлаб кетгандир,
Балки, айиқ енгган қалин ўрмонда,
Балки, у хастадир, тӯшакда, балки,
Мени севганидан тамом пушаймон...
Бутун нарса кириб чиқди бошимга.
Ахир кўрдим. Шукур! Сен соғ ва омон;
Мени аввалгича севасан. Жоним,
Шундай эмасми?

Қ н я з ь

Шундай, фариштам, шундай,
Йўқ, ундан ортиқроқ...

Қ и з

Броқ кўп ғамгин
Кўринасан, нега?

Қ н я з ь

Мен ғамгинманми?
Шундай туолгандир сенга, эҳтимол,
Сени кўрарканман доим шодман.

Қ и з

Йўқ.

Шод экан чоғингда узоқдан менга
Учиб келиб, дарҳол: дилбарим қайдা,
Не этар? — дер эдинг ва толпинардинг.
Сўнг ўпар; кайфинг не? Мени шу қадар
Эрта кутганимдинг? — дея сўроқлар;
Энди бўлса, ма'юс, тинглайсан жимжит,
Қучмайсан, ўпмайсан ҳам кўзларимдан?
Ҳушиңг жойидамас, не бўлди сенга?
Ёки мендан араз қилиб қолдингми?

Қ н я з ь

Риёкорлик қилиб турмоқ бежуда;
Рост гапирдинг, қайфу ётар дилимда:

Сен уни эркалаш, севишилар блан
Тарқатолмас, енгил этаолмассан,
Сен бўлаолмассан ҳатто қайғудони.

Қ и з

Бўлолмаслик сенинг қайғингга йўлдош
Оғир менга, оғир, асрорингни оч!
Амр этсанг — йигларман, рози бўлмасанг
Сени койитмасман кўздан тўкиб ёш.

К и я з ь

Нега гапни чўзмак? Ахир бу савдо
Қанчалик тез битса, шунча яхши-ку:
Азиз дўстим, фоний дун'ёда сра
Мустаҳкам ва пухта ҳечнима йўқдир,
На аслзодалик, на ҳусн, на давлат;
Ҳеч кимса балони барҳам беролмас.
Шундаймасми, мана биз ҳам, азизим!
Биз баҳтиёр эдик, айниқса мен-чи;
Сенинг севгинг блан баҳтиёр эдим;
Бошимга ҳарқандай савдо тушса ҳам,
Ҳаржойда бўлсам ҳам, қимматли дўстим,
Асло чиқармасман сени эсимдан.
Башарти бир нарса йўқатсан, унинг
Уринини дун'ёда ҳечнарса босмас.

Қ и з

Нима деганингни англаганим йўқ,
Ва лекин, бир қўрқув босмоқда ёмон.
Тақдирда хатарнок бало бор чоги;
Эҳтимол, кутади айрилиқ.

К и я з ь

Топдинг.

Тақдирда айрилиқ ёзилган экан.

Қ и з

Ким ажратар экан? Нима, мен сенинг

Изингдан боришга ожизмиканман?
Худди ўғил бола янглиғ кийиниб,
Орқангдан кетарман ва доим сенга
Хизматда бўларман сафарда, жангда;
Урушдан қўрқмайман.— Сени кўрсам, бас.
Йўқ, йўқ ишонмайман! Эҳтимол, мени
Синамоқчиидирсан ва ёки бирор
Беҳуда бир ҳазил ма'қул тушгандир.

К н я з ь

Йўқ, букун дилимга ҳазил сифмайди.
Сени синашга ҳам йўқ эҳтиёжим;
Узоқ сафарни ҳам кўзлаганим йўқ;
Урушга ҳам эмас, уйда қоламан.
Лекин видо'лашмоқ керак мангулик.

К и з

Тўхта, тўхта тўлиқ англадим энди...
Уйланнаётисан.

(*Князъ жим*)
Уйланмоқчисан!

К н я з ь

Нима ҳам чора бор? Ўзинг ўйлаб кўр,
Беклар қизлар каби эркин эмаслар?
Улар уйланмаслар севиб юрақдан!
Ўзга риояси ва бировларнинг
Фойдасини кўзлаб ёр оладилар.
Қайғингни тарқатар тангри ва замон;
Мени унутмагин, бу рўмолни ол,
Ўзим ўраб қўяй, кел бери, жоним!
Мана бу марварид ҳам сенга эди.
Бу ҳад'я отангга. Унга бер.

(*Олтин солинган ҳам'ённи қизга беради*)
Хайр.

К и з

Тўхта, тўхта; сенга гапим бор эди,

Ҳаҳ, нима эди?

К н я з ь

Эсла.

К и з

Мен тамом

Сен учун тайёр... Йўқ, у эмас... Тўхта —
Мумкин эмас ахир, ҳамишаликка
Мени ташласангү... Ҳамон у эмас...
Ҳа... Бундай ҳа, менинг қалбим тагида
Букун сенинг боланг қимирлаб қолди.

К н я з ь

Бечора! Не этмоқ керак, не чора?
Ақалли гўдак-чун ўзингни асра.
Болангни, ҳам сени ташламасман ҳеч.
Сизларни кўргали, эҳтимол, ўзим
Келиб ҳам турарман. Ўртанма, юпан,
Энг сўнгги мартаба қучоқлайин, кел!

(Кетатуриб)

Уҳ! Битди — кўнглим тинолгандай бўлди.
Мен бўронни кутган эдим, лекин иш
Жуда силлиқ, жуда енгил тугади.

(Кетади. Қиз қотиб қолади)

Т е г и р м о н ч и

Қани тегирмонга кирсалармикан...
У, қайда у? Қизим, бек қани? Сўйла!
Бай, бай! Мунча гўзал экан бу рўмол!
Марваридни қара! Бари асл тош!
Кўзингни олади, ярқирайди-я!
Шоҳона бир ҳад’я, бек саховаткор!
Бу, нима бу? Ҳамён! Пул эмасмикан?
Нега сен индамай, тек туриб қолдинг?
Тилинг боғландими? Тўсатдан келган

Қутилмаган баҳтдан эсинг оғдими?
Ёки гаранг бўлиб қотиб қолдингми?

Қизи

Асло ишонмайман, бу мумкин эмас,
Мен уни шунчалик қаттиқ севардим.
У, ёки ҳайвонми? Ва ёки унинг
Кўнгли қора?

Тегирмончи
Кимни айтаётирсан?

Қизи

Ота, айт-чи, уни мен хафа қилиб,
Бездриб қўйдимми? Ёки чиройим
Бир ҳафтада шунча хазон бўлдими?
Совутдилармикан? Йўлдан оздими?

Тегирмончи
Қизим, сенга нима бўлди? Сўйла тез!

Қизи

Отажон, ҳов ана! — у, жўнаб кетди
Ва мен овсар уни қўйиб юбордим.
Нега этагидан маҳкам тутмадим?
Нега осилмадим от юганига!
Кошки тирсагимдан чопиб ташласа,
Кошки-ди, шу ернинг ўзида мени
Топтаса отининг туёқларида.

Тегирмончи
Алаклаётирсан!

Қизи

Қаранг-а, ота,
Беклар қизлар каби эркин әмасмиш.
Ва улар ҳечқачон севиб юракдан

Уйланмас эмишлар...
Ха, шундай эмиш.
Лекин сени элгиб ўз саройимга
Сирли ҳарамимга олиб киравман,
Бахмал, кимхобларга чирмаб ташларман
Дея, ҳийла-найранг блан алдашда,—
Ҳатто қасам ичиб, кўнгил овлашда --
Улар жуда эркин, доимо эркин;
Сизғириб худди тун ярмида шўрли
Қизларни турғизиш ва тонгга қадар
Тегирмон кетида ўтқизмоқ учун
Улар эркин. Бизнинг шўримиз блан
Беклар ўз кўнглини доим юпатиб,
Завқланишни жуда яхши кўради.
Сўнгра, хайр, азизим, сенга катта йўл;
Истаганингни сев.

Тегирмончи
Гап бундай дегин!?

Қизи

Айт-чи, ота, менинг кундошим кимдир?
Топмайин қўймасман, у, бадкирдорни
Ва унинг юзига шартта айтарман:
Князъдан узоқлаш,— билмайсанмики,
Икки она бўри бир форга сиғмас.

Тегирмончи
Жинни! Қайлиқ олар эса бекзода
Ким унга тўсқинлик қилаоларди?
Сенга айтмовдимми, ана...

Қизи

У худди
Яхши бир одамдай хайрлашолди;
Ҳад'ялар ҳам берди — яна қандайин!..
Пул берди. У товоң тўламоқ бўлди!
Миш-миш чиқмасин учун ша'нида
Ва ёш хотинига етмасин учун,

У, менинг тилимни ёғламоқ бўлди.
Ҳали, нима эди; унутибман,— ҳа,
Яхши қараганинг учун сен унга,
Қизингни у блан бирга қўйганинг,
Қизни этмаганинг учун эҳтиёт...
Мана бу ҳам'ённи сенга деб берди.
Менинг ҳалокатим сенга қўл келди.

(Ҳам'ённи унга беради)

Тегирмончи (кўзида ёш)

Бошимга қандайин балолар тушди,
Нималар эшитдим! Гуноҳ эмасми,
Аччиқ та'наларни отмоқ отангга!
Сен менинг бирдан-бир ёлғизим эдинг,
Кекса ҳаётимнинг танҳо юпанчи,
Қандай қилиб сени эрка этмайин?..
Ёмон ўтаганим учун оталик—
Бурчин, худо ўзи берди жазони.

Қизи

Нафасим бўғилди! Оҳ, шўрлик бошлим!
Бўйнимдан бўғади совуқ бир илон...
Инжу эмас, илон блан у чирмаб
Кетди.

(Марваридни узади)

Тегирмончи
Эсингни йиғ.

Қизи

Мен шундай қилиб,
Ла'нати эй илон, сен эй кундошни
Парча-парча қилиб ташлар эдимки...

Тегирмончи
Алаклаётисан, менинг жон қизим!

Қизи (*рўмолини ечади*)

Мана менинг бадбахт тожим, ифлос тож!
Бутун ардоқлаган, эҳтиётимдан,
Бутун номусимдан кечган вақтимда,
Маккор ёв шу блан қўшганди бизни.
Биз айрилдик — энди чириб кет сен ҳам.

(*Рўмолини Днепрга ташлайди*)

Энди ҳамма битди...

(*Ўзини дар'ёга ташлайди*)

Чол (*ийғлар экан*)

Шўрлик толи', оҳ!

КНЯЗЬ САРОЙИ

Түй. Қайлиқ-куёв стол атрофида ўтирадилар.

МЕҲМОНЛАР. ҚИЗЛАР ХОРИ.

С о в ч и

Ҳайҳай, жуда ажаб бир тўй қилдик-да.
Салом эй бек, энди қайлиқ муборак!
Худо, сизга иноқ, соз турмуш берсин,
Бизга сизнинг соянгизда айш-сафо.
Гўзал қизлар, нега жимиб қолдингиз?
Товушингиз нега тинди оққушлар?
Ё қўшиқлар одош бўлиб қолдими?
Ё қўшиқдан қуридими ҳалқумлар?

Х о р

Совчи гапни пайқаб ол,
Эй совчи, анқов совчи!
Қайлиққа борар эдик,
Полизга кириб қолдик,
Бочка пиво тўкилди.
Капусталар ҳўл бўлди.
Четанларга қоқиндиқ,
Устунларга топиндик.
Устунчаю — устунча,
Тез бўл, ўтмасин фурсат,
Қайлиққа йўлни кўрсат.
Совчи, совчи, ҳой совчи,
Ҳамёнчага қўлни сол,
Пул шилдираб туради,
Қизлар кўнглин олади.

С о в ч и

Қўшиқни хўп топдинглар, мазоқчилар!
Манг, олинглар, совчини қарғаманглар.

(*Қизларга пул беради*)

Б и р т о в у ш

Майдо тош ва сариф қумлар устидан
Чопиб ўтди равон ва шошқин дар'ё,
Икки балиқ ўйнар шошқин дар'ёда
Икки балиқ, кичик иккита човоқ.
Эшитдингми, балиқ — сингил сен букун
Дар'ёмиизда ажаб бир иш бўлганмиш?
Оқшом гўзал бир қиз дар'ёга ўзин
Ташлаб, севганини қарғишилаганмиш.

С о в ч и

Ойим қизлар қандай қўшиқ бўлди бу?
У тўйда айтилмас эди шекиллик?
Уни ким бошлади, ким?

Қ и з л а р

Йўқ, мен эмас...
Мен эмас... Биз эмас... Биз бошламадик...

С о в ч и

Ахир уни айтган ким?
(*Қизлар орасида саросималик пичир-пичир гап*)

К н я з ь

Мен биламан.
(*Ўрнидан туради. Жиловдорга секин гапиради*)

У яширин бунда кириб олипти.
Дарҳол уни чиқар; киргизган одам
Ким экан; билиб ол!

(*Жиловдор қизлар олдига келади.*)

К н я з ь (*ўтиради. Ўз-ўзига*)

Шов-шув кўтариши аниқ бу ерда,
Уятга кўмилиб, шарманда бўлиб,
Қочишга жой бўлмас менга.

Ж и л о в д о р

Топмадим.

К н я з ь

Ахтар. Мен биламан... Шунда... Қўшиқни
Ўша айтди.

М е ҳ м о н

Ҳай-ҳай хўп асал бўпти!
Тилингни кесади, фақат аччиқроқ
Ширинароқ қилганда яхши бўларди.

(*Қиз-куёв ўшишадилар. Заиф бир фар'ёд эшитилади*)

К н я з ь

Ўша! Ана унинг рашкли товуши.

Хўш? (*Жиловдорга*)

Ж и л о в д о р

Уни ҳеч ердан топмадим.

К н я з ь

Аҳмоқ!

Т ў й б о ш и (*ўрнидан туриб*)

Фурсат бўлмадими, бегим хонимни
Қуёвга топшириб, қовушганларнинг
Бошлирига хмель сочсак, не дейсиз?

(*Барча ўринларидан қўзғалди*)

Совчи хотин

Албатта, албатта, хўроз тортилсин!

(Қайлиқ-куёвга пиширилган хўроз тортилади ва бошлиридан хмель сочиб, сўнг ётоқхонага олиб кирадилар)

Совчи хотин

Бегим хоним, сра қўрқма, йиғлама,
Мўмин қовул бўлгин.

(Қайлиқ-куёв ётоққа кетадилар. Совчи хотин за тўйбошидан бошқа барча меҳмонлар тарқайдилар)

Тўй боши

Қадаҳ қайда? Мен
Дарча орқасида бутун тун бўйи
Югириб чиқаман. Ичганим тузук!

Совчи хотин

(Унга май қуийб беради)

Кўттар омонликка, ол;

Тўй боши

Уҳ! Ташаккур.
Ҳамма нарса омон-саранжом топди
Тўй ҳам яхши ўтди, шундайми?

Совчи хотин

Шукур.
Ҳаммаси соз, фақат бир гап кўнгилни
Жуда хижил қилиб қўйди.

Тўй боши

Нима у?
Совчи хотин

Худойим билади, аллама бало,
Тўйда айтмайдиган қўшиқ айтилди.

Т ў й б о ш и

Бу қизлар бор ерда бир гап чиқмасдан
Сра мумкин эмас! Ахир бегимиз —
Тўйини булғатиш осон ишмикан?
Хўш, энди бўлмаса, мен ҳам жўнайин
Хайр энди, қудача.

(Кетади)

С о в ч и хотин

Дил нотинч! Тўйни
Бехосият кунда қилдик шекилли.

КНЯЗЬ ХОТИНИНИНГ ХОНАСИ

БЕКАЧ ва ОҚСОЧ хотин

Бекач

Табл чалдилар, жим! Йўқ, у келмапти.
Она жон, у яхши куёв эди, оҳ!
Олдимдан бир қадам нари кетмасди,
Кўзини кўзимдан олмасди асло,
Уйланди-ю иш ҳам айниди тамом.
Ҳозир мени саҳар ҷоғи уйғотиб,
Отни эгалла деб буйруқ қиласди;
Худо билсин, қайда кезар то кеч тун?
Қайтади-ю, жиндак ширин сўз айтиб,
Эркалайди, силаб юзимни, гўё
Овутган бўлади; шугина, холос.

Оқсоқ

Хоним бекам, эркак деган бир хўроз:
Қўқу-қўқу! Ёзди қанот ва парвоз.
Хотин бўлса, худди-худди курк товуқ:
Тухум бос-да, ўтири, ўтири жўжа оч.
Куёв экан зерикмайди сенла ўтириб,
Ичмайди, емайди қараб тўймайди;
Уйландими — ташвиш — иш кўпаяди;
Ҳали, қўшнисига кириб чиқмоқчи,
Ҳали лочин блан овга кетмоқчи,
Қарабсан, урушга жўнаб қолмоқчи,
Иш қилиб у сра уйда турмайди.

Бекач

Ё бирор ма'шуқа топдими экан?
Не дейсан?

Оқсоқ

Гапирма, ботма гуноҳга;
У кимни сендан афзал кўраркан?
Сенинг қўлинг блан: сендаги чирой,
Одоб, ақл. Ўзинг, ахир, ўйлаб кўр;
У сендай гавҳарни тополармиди?

Бекач

Тангри эшитганда тоатларимни
Бола ато қиласр эди ва унда
Қайтадан иситиб олардим уни.
О! Ҳовли овчилар блан тўлипти,
Эрим уйга қайтди. Кўринмайди-ку?

(*Овчи киради*)

Бек қани, қаёқда?

Овчи

Бек-ми, бизларни
Қайтишга буюрди.

Бекач

Ўзи қаерда?

Овчи

Днепр бўйида ўрмонда қолди.

Бекач

Сиз ҳам якка, танҳо қолдириб уни
Келавердингизми? Ҳай, эсиз, эсиз?
Сиздай хизматчига қолган кунга хайф!
Дарҳол кетга қайting, югуринг дарҳол.
Бизни сизга хоним юборди денглар.

(Овчи кетади)

Эй, тангрим! Ўрмонда, қора кечада,
Ёввойи ҳайвон ҳам ёвуз инсон ҳам,
Жину-алвастилар санқиб юради;
Яна бирон бало бўлмаса эди.
Тез, бут олдига шам ёқиб қўйгин, тез!

Оқсоқ

Ҳозир, ҳозир, чироғим, ҳозир...

ДНЕПР. ТУН.

Сув парилари

Үйнаб, кулиб яшаймиз,
Дар'ё ости бизга жой;
Тунда сузиб чиқамиз,
Йиситади бизни ой!

Дар'ё остини тунда
Севамиз тарк этишни,
Очиқ бош блан бунда
Сув кўксини кесишни.

Бир-бировни чақириб,
Жаранглатсак ҳавони,
Кўқ ва нам соchlар қуриб,
Силкинса кирса жони.

Бир и

Тис! Бутоқлар тагида
Пусунмоқда бир қора:

Бошқа бир и
Ерда юради биров,
Ой блан бизлар ора.

(Яширинадилар)

К н я з ь

Қайгулар қуршаган ошино ерлар!
Буларнинг ҳаммаси менга танишдир;
Мана ўша эски таниш тегирмон!
Ишдан чиқиб тамом бўлиди вайрон;
Парракларда энди шовқин тинипти.
Тоши ҳам айланмай тўхтаб қолипти.
Қизининг дардига чидайолмасдан
Эҳтимол, бечора чол ҳам ўлгандир.
Ёлғиз сўқмоқ йўл бор эди, битипти,
Энди ҳечким ортиқ бу ерга келмас.
Наҳотки, манови қалин чакалак
Ўша четан қўра — кичик бօғ экан?
Мана у муқаддас эман оғочи,
У ана шу ерда мени қучоқлаб
Бошларини эгиб жим қолган эди.
Мумкинмидир?..

(Дарахтларга яқин келади, хазон тўкилади)

Нима ҳол бу? Япроқлар
Бирдан хазон бўлиб менинг бошимга
Кул каби соврилди ва эман эса,
Ла'нат дарахтидай яланғоч, қора,
Туриб қолди менинг қаршимда...

(Чол киради. Жулдор кийимда, ярим яланғоч)

Ч о л

Салом.

Салом, куёв!

К н я з ь

Кимсан?

Ч о л

Шу ерлик қузғун.

К н я з ь

Мумкинми? Бу ахир тегирмончи-ку.

Ч о л

Нимам тегирмончи? Аллақачонлар,
Тегирмонни ўтроқ жинларга сотдим
Ва пулларни асраш учун сихри
У пари қизимга топшириб қўйдим.
У пуллар дар'ёнинг қумликларига
Қўмиллиб қўйилган, шунда ётади,
Ва уни биркўзлик балиқ асрайди.

К н я з ь

Ақлдан озипти бечора. Ўйи —
Бўрон сўнгидаги булутдай тарқоқ.

Ч о л

Ўтган оқшом нега бизга келмадинг?
Базмимиз бор эди, кўп кутдик сени.

К н я з ь

Мени ким кутди?

Ч о л

Ким? Шубҳасиз қизим!
Мен барча нарсага лоқайд қарайман.
Қизим туни блан, аzonга қадар
Сен блан ўтириб қолса ҳам, унга
Эрк бергум, ҳечқафон ҳеч сўз демайман.

К н я з ь

Шўрлик тегирмончи.

Ч о л

Нимам тегирмончи менинг! Мен қузғун,
Ахир, тегирмончи эмас, дедим-ку!
Ажойиб ҳодиса: (эсингда борми?)
Ўзини дар'ёга ташлаганда у,
Мен изма-из чопиб бордим, чўққидан
Сакрар бўлганимда, нохас, қўлтиғим
Остидан ёзилиб икки зўр қанот

Ушлаб қолди мени ҳавода. Шундан
Бери ҳали унда ва ҳали бунда
Учаман. Ва ҳаром ўлган молларни
Ҷўқийман ва ба’зан мозорга қўниб
Тинмай қағирлайман.

К н я з ь
Нақадар аянч!
Ким қўриқлар сени?

Ч о л
Мени қўримоқ
Ёмон бўлмас; қариб қолдим ҳам тентак,
Мени қўриқлайди, шукур, бир қизча —
Сув қизи.

К н я з ь
Ким дединг?
Ч о л
Менинг набирам!

К н я з ь
Унинг сўзин англаш ҳеч мумкин эмас.
Чол, бунда сен очдан ўлиб кетарсан,
Е ўрмоңда бирор ҳайвон ем қилар,
Саройимга олиб кетай, қани, юр?
Мен блан яшарсан. Хўш нима дединг?

Ч о л
Сенинг саройингга? Бормайман! Раҳмат!
Тузоққа соларсан ва балки сўнгра
Марваридлар блан бўғарсан тағин.
Бу ерда мен ҳаёт, эркинман ва тўқ.
Сенинг саройингни истамайман, қўй!

(Кетади)

Ки язъ

Бунинг ҳам гуноҳи менинг бўйнимда!
Ақлдан ажралиш нақадар мудҳиш!
Бундан ўлган яхши; ўлиқларни биз
Доим ҳурматлаймиз, дуо қиласиз
У блан ҳаркимни ўлим тенглайди.
Лекин эсдан озган ҳарқандай киши
Одамликдан чиқиб қолади, шаксиз.
Тилнинг берилгани унга беҳуда,
Не деганин билмас ва ҳайвон уни
Ўзига оғайни дея танийди;
У ҳаммага мазах, ҳаммага эрмак,
Бунинг чун тангри ҳам жазо бермайди.
Бояқиши чол! Унинг қизғонч чеҳраси
Пушаймон ўтига ташлади мени.

Овчи

Ана у, ниҳоят тополдик уни!

Ки язъ

Хўш, ўзи нима гап?

Овчи

Бекач юборди.

У сендан хавотир.

Ки язъ

Меҳрибонлигин

Ҳазм қиломайман! Мен гўдакмидим,
Асло мураббисиз жилаолмасам?

(Кетади. Дар'ё юзида сув парилари пайдо бўлади)

Сув парилари

Хой, сингиллар, уларни

Қувалаб етсакмикан?

Шовқинлаб отларини

Боплаб ҳуркитсакмикан?

Кеч. Тўқайлар қорайди;

Совинди дар'ё теги.

Хўролар қичқиришди,
Ой ҳам инига инди.

Б и р и
Бироз турайлик, опа.

Б о ш қ а б и р и
Йўқ; бўлди, бўлди, бас, бас,
Хонбека бўлар хафа,
Мунтазир, омон бермас.

. (Яширинадилар)

ДНЕПР ОСТИ.

СУВ ПАРИЛАРИНИНГ САРОИИ

Сув парилари маликалари олдида йигилишиб ўтирадилар.

Бош пари

Урчуқни ташланглар энди, сингиллар.
Қуёш ботди, ой ярқирап самода.
Сув юзига ўйнагали чиқинглар.
Хечкимсага букун озор берманглар:
Йўловчини асло ўчактирмангиз,
Ут, лой блан сув лойқатиб сиз яна
Балиқчилар тўрин оғир этмангиз.
Балиқлардан эртак айтиб сув сари
Болаларни асло бошлай кўрмангиз...

(Кичкина сув париси киради)

Қайдা эдинг?

Кизи

Чиқиб эдим қирроққа,
Бобомнинг олдига. У қачонлардир
Дар'ёга, биз томон сочиб юборган
Пулни йигиб бер деб, ҳамон қистайди.
Жуда кўп аҳтардим; аммо пул нима —
Ўзим ҳам билмайман ва лекин унга
Дар'енинг тагидан бир ҳовуч асл
Чифаноқ тошлардан чиқариб бердим.
У жуда шод бўлди.

Сув париси

Телба қурумсоқ!

Сенга сұянаман энди, жон қизим,
Бу күн қырғоқларга бирор келади,
Қутыб тур, қаршила; қизим пешвоз бўл.
У бизга яқиндир. У одам сенинг
Отанг, қизим.

Қизи

Билдим, ҳов сендан кечиб
Ўзга хотин блан бўлиб кетганми?

Сув париси

Ўша. Ўни маҳкам қучиб эркала.
Түғилганинг ҳақда мендан билганинг,
Эшитганларингни ҳаммасини айт;
Меним тўғримда ҳам унга сўзлаб бер.
Онанг унуганми, дея сўраса,
Айт: ҳамон ёдимда, ҳамон севаман.
Ҳамон кўз тутаман, қизим, уқдингми?

Қизи

Оҳ, уқдим.

Сув париси

Бор, жўна.

(Елғиз)

Мен ҳушдан кетиб
Таҳқирланган, ма'юс ҳолда ўзимни
Днепрга ташлаб, сувнинг остида
Қудратли, совуқ қон, сув қизи бўлиб
Кўз очдим ва шундан бери доимо
Интиқом йўлини ўйлайман, букун
Интиқом соати етган ўхшайди.

ҚИРГОҚ.

К н я з ь

Мени бахтиёр ғойиб бир қудрат
Ҳазин қиргоқларга ҳадеб тортади.
Мозини эслатар бу манзаралар:
Эркин ёшлыгимнинг севимли, лекин
Аччиқ қиссасини хотирга солар.
Бир замонлар қайноқ, озод муҳаббат
Қаршимга чиқарди шу ерда пешвоз;
Бахтили-дим. Мен тентак! Шу қадар осон
Ўзимнинг бахтимдан ўзим кечдим воз.
Кечаги учрашув менинг кўнглимда
Ғамгин орзуларни қўзғатиб қўйди.
У нақадар мудҳиш! Бечора падар!
Агар букун уни учратсан бунда,
Ўрмонни бутунлай ташлаб кетишга
Унатиб қаарарман, у, балки, кўнар,
Бизниги кўчар...

(Кичик сув қизи қиргоққа чиқади)

Тушимми, ўнггим?!
Қайдан пайдо бўлдинг, севимли фарзанд?

